

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вирішення нагальних питань у сфері охорони здоров'я та соціальної сфері

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. В Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами):

1) частину восьму статті 8 викласти в такій редакції:

"Проведення державної оцінки медичних технологій здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України";

2) у статті 14¹:

частину третю доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"стандарт реабілітаційної допомоги – сукупність норм, правил і нормативів, а також показники (індикатори) якості надання реабілітаційної допомоги відповідного напрямку реабілітації у сфері охорони здоров'я, які розробляються з урахуванням сучасного рівня розвитку медичної науки і доказових методів реабілітації";

частини п'яту і шосту викласти в такій редакції:

"Галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я є також інші норми, правила та нормативи, передбачені законами, що регулюють діяльність у сфері охорони здоров'я, або визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Додержання стандартів медичної допомоги (медичних стандартів), стандартів реабілітаційної допомоги, клінічних протоколів, протоколів надання реабілітаційної допомоги, табелів матеріально-технічного оснащення є обов'язковим для всіх реабілітаційних закладів, закладів охорони здоров'я, їх

відділень, підрозділів, а також для фізичних осіб – підприємців, які провадять господарську діяльність з медичної практики та/або мають право на надання реабілітаційної допомоги згідно із законодавством";

3) частини четверту і п'яту статті 24 викласти в такій редакції:

"До складу наглядової ради закладу охорони здоров'я, крім представників власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу) та відповідних органів виконавчої влади та/або органів місцевого самоврядування, входять (за їхньою згодою) депутати місцевих рад, представники громадськості та громадських об'єднань, діяльність яких спрямована на захист прав у сфері охорони здоров'я, організацій, що здійснюють професійне самоврядування у сфері охорони здоров'я. До складу наглядових рад включаються незалежні члени наглядової ради, кількість яких повинна становити більшість членів наглядової ради. До складу наглядової ради державного чи комунального закладу охорони здоров'я не можуть входити громадяни Російської Федерації або Республіки Білорусь, а також особи, до яких застосовуються обмежувальні заходи (санкції).

Порядок утворення, вимоги до членів наглядової ради закладу охорони здоров'я, права, обов'язки наглядової ради закладу охорони здоров'я, типові положення про неї затверджуються Кабінетом Міністрів України".

2. Статтю 28 Закону України "Про психіатричну допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 19, ст. 143 із наступними змінами) виключити.

3. У Законі України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31; 2023 р., № 2, ст. 6; із змінами, внесеними Законом України від 1 липня 2022 року № 2347-ІХ):

1) пункт 7 частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

"7) Уповноважений орган – центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через міністра, який очолює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я";

2) у частині першій статті 7:

пункт 6 викласти в такій редакції:

"6) здійснення заходів, що забезпечують цільове та ефективне використання коштів за програмою медичних гарантій";

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) здійснення моніторингу виконання умов договорів про медичне обслуговування населення та про реімбурсацію у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

4. У Законі України "Про соціальні послуги" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 18, ст. 73; із змінами, внесеними Законом України від 14 квітня 2022 року № 2193–ІХ):

1) частину першу статті 8 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

"1¹) бюджетна установа, яка організовує та здійснює закупівлю соціальних послуг за рахунок коштів державного бюджету у випадках та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України";

2) частину першу статті 9 доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) закупівля соціальних послуг загальнонаціонального значення за рахунок коштів державного бюджету через спеціально уповноважену організацію для закупівлі соціальних послуг";

3) у статті 11:

частину першу після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

"2) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальних послуг і соціальної підтримки".

У зв'язку з цим пункти 2 і 3 вважати відповідно пунктами 3 і 4;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальних послуг і соціальної підтримки, належать здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства щодо реалізації права на соціальні послуги, забезпечення якості їх надання, соціальну підтримку та інші повноваження, визначені Кабінетом Міністрів України".

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

в абзаці дев'ятнадцятому частини четвертої слова і цифру "передбачені пунктом 4 частини четвертої цієї статті" замінити словами і цифрою "передбачені пунктом 4 частини п'ятої цієї статті";

у пункті 4 частини п'ятої слова і цифри "передбаченими пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті" замінити словами і цифрами "передбаченими пунктами 3 і 4 частини першої цієї статті, та/або направлення у порядку взаємодії суб'єктів системи надання соціальних послуг до надавачів соціальних послуг для надання послуг за рахунок отримувача або третіх осіб";

4) у частині першій статті 21:

в абзацах першому і другому слова і цифри "пунктами 2 і 3 частини першої статті 11" замінити словами і цифрами "пунктами 3 і 4 частини першої статті 11";

абзац перший доповнити реченням такого змісту: "Про прийняте рішення надавачі соціальних послуг недержавного сектору повідомляють структурний підрозділ з питань соціального захисту населення уповноважених органів системи надання соціальних послуг, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої статті 11 цього Закону, для здійснення ними моніторингу надання соціальних послуг, внесення відповідної інформації до Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг, організації та забезпечення підготовки, перепідготовки, підвищення професійної компетентності/кваліфікації працівників – надавачів соціальних послуг та інших повноважень, визначених цим Законом";

5) в абзаці четвертому частини другої статті 23 слова і цифри "пунктами 2 і 3 частини першої статті 11" замінити словами і цифрами "пунктами 3 і 4 частини першої статті 11";

6) у статті 28:

частину шосту доповнити реченням такого змісту: "Також оплата соціальних послуг може здійснюватися шляхом безготівкового перерахування коштів отримувачу соціальних послуг для оплати послуг обраному ним надавачу соціальних послуг, який зареєстрований у Реєстрі надавачів та отримувачів соціальних послуг та відповідає вимогам щодо надання відповідної соціальної послуги, в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України";

в абзаці першому частини сьомої слова і цифри "пунктами 2 і 3 частини першої статті 11" замінити словами і цифрами "пунктами 3 і 4 частини першої статті 11".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня, наступного за днем опублікування цього Закону, крім пунктів 2 і 3 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Установити, що до 31 грудня 2024 року:

1) кредитори державних закладів охорони здоров'я, реабілітаційних закладів, що діють в організаційно-правовій формі установи, що реорганізуються в державні некомерційні підприємства, не вправі вимагати від них виконання незабезпечених зобов'язань, припинення або дострокового виконання зобов'язання або забезпечення виконання зобов'язання. Згода кредитора на заміну боржника у зобов'язанні в такому разі не вимагається;

2) обов'язкова оцінка майна, передбачена Законом України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні", для закладів охорони здоров'я, реабілітаційних закладів, що діють в організаційно-правовій формі установи, що реорганізуються в державні некомерційні підприємства, не застосовується;

3) звільнення працівників закладів, що реорганізуються в державні некомерційні підприємства, допускається виключно у разі, якщо неможливо перевести працівника за його згодою на іншу роботу;

4) передача нерухомого майна від державних закладів охорони здоров'я – бюджетних установ, реабілітаційних закладів, що діють в організаційно-правовій формі установи, до державних некомерційних підприємств, що утворюються внаслідок реорганізації, здійснюється на підставі даних бухгалтерського обліку відповідних бюджетних установ щодо такого майна та результатів обов'язкової його інвентаризації.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
22 травня 2024 року
№ 3728–ІХ

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ